

KOPEĆ (4) *sb m*

o oraz e jasne.

sg *N* kopeć (2). \diamond *L* kopciu (1). \diamond *pl N* kopcie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Osad z sadzy powstający na knocie świecy lub lampy; też gęsty dym z sadzą; (lucubrationum) fuligo BartBydg, Cn; fumigatio Mącz; exhalatio flammae vapida a. numida, vapor flammae, vapor humidus ab igne exhalatus Cn (4) : Fuligo, szadze, dicitur illa nigredo, kopecz, quae dependet de trabibus et fit ab igne, quasi fumo ligata BartBydg 61b; Mącz 139b.

W połączeniu szeregowym (1): Zążywał wśzytkich cząrow y náuk łotrowskich: Parłkał dymem y ogniem: nie pomogły cząry/ Kopćie/ żary/ požogi płomienie y páry. KlonWor 24.

Szereg: »dym, kopeć« (1): Boć kto łiedzi zá oponámi nigdy łie ták vbrukác nie może/ iáko ktho łiedzi w dymie w kopciu RejAp 25.

ZZa